

La nova vesti dil imperiestro, da Hans Christian Andersen.

Ido – Societo Hispana

**La nova vesti
dil
imperiestro**

da Hans Christian Andersen

**Editerio Krayono
Ponferrada, Hispania
2004**

La nova vesti dil imperiestro, da Hans Christian Andersen.

AVERTO LEKTENDA:

Ca libro rieditesas kom pdf-dokumento gratuite en la ret-pagino: (www.publikaji.tk) pro la afableso e kunlaboro da sioro Vlado Yakovenko.

Nulakaze la libro rieditesas por profito ekonomiala, ma simple por montrar publike ca lektinda verko Idala, olqua ne esus acesebla altramaniere por la lekteri. La libro-kopioyuri ya apartenas a la legala proprietanto.

La opiniononi pri irga temo quin on povas lektar en la texto di ca libro esas opiniono dil autoro/i di la texto. Editerio Krayono nur rieditas la anciena libri, ma nulakaze rieditar libro esas oblige konkordar pri la opiniononi di la autoro/i.

Informo:

Originala edito:

La Nova vesti dil imperiestro, da Hans Christian Andersen.
Verlag La Libera Laboristo, Berlin (Germania) (Paul Lehnigk),
1931.

Yena edito:

La Nova vesti dil imperiestro, da Hans Christian Andersen.
Editerio Krayono, Ponferrada (Hispania), 2004.

Fernando Tejón / Editerio Krayono
Los claveles nº 6, E-24400 Ponferrada, Hispania.
krayono@yahoo.es   www.publikaji.tk
<http://es.geocities.com/krayono>

IDO – SOCIETO HISPANA

Los claveles nº 6, E-24400 Ponferrada, Hispania.
idosocietohispana@yahoogroups.com

La nova vesti dil imperiestro

Ante multa yari esis imperiestro, qua tante prizis nova vesti, ke lu spensis sua tota pekunio por ornar su. Lu ne suciis pri sua soldati, pri la teatro; lu prefere promenis en veturo por montrar sua nova vesti. Lu havis redingoto por omna horo dil jorno, e same kam on dicas pri reĵo, ke lu es en konsilistaro, hike on sempre dicis: "La imperiestro esas en la vesteyo."

En ta granda urbo, en qua lu habitis, on amuzis su tre alerte; omnadie arivis ibe multa stanĵeri. Uldie arivis anke du tromperi. Li dicis, ke li esas textisti e savas texar la maxim bela stofa. La koloro e la desegnuro ne nur esus penseble bela, ma la vesti ek ta stofa havus la admirinda qualeso, ke li esus nevidebla da omna homo, qua ne esas apta por sua ofico o qua es kolosale stulta.

"To ya esus pompoza vesti", pensis l'imperiestro; "se me portus li, me ya povus deskovrar qua homi en mea imperio ne esas apta por la ofico, quan li okupas; me povus distingar la saĵi del stulti! Yes, ta stofa devas quik texesar por me." E lu donis al tromperi multa iniciala pekunio, por ke li komencez sua laboro.

Li anke instalis du texomashini e simulis laborar, ma li havis nulo en la mashini. Audacoze li demandis la maxim eleganta silko e la maxim bona oro; ton li pozis aden sua propra poshi e laboris an la nura mashini til tarde en la nokto.

"Me volus ya savar, quale li progresas pri la stofa", pensis la imperiestro. Ma lu sentis su kelkete opresita, kande lu imaginis, ke ta, qua es stulta o ne apta por sua ofico, ne povas vidar ol. Advere lu opinionis, ke lu ne bezonas timar ulo por su ipsa, ma tamen lu volis unesme sendar altru por vidar quale standas l'afero. Omna homi en la tota urbo savis, quala aparta efikiveson la stofa havas ed omni esis kurioza vidar, quante maligna o quante stulta es lia vicini.

"Me sendos mea olda honesta ministro a la textisti", pensis la imperiestro. Il savas maxim bone judikar pri la stofa, nam lu havas sagaceso e nulu es plu apta por sua ofico kam lu!"

Do la olda bona ministro eniris la salono, en qua sidis la du tromperi e laboris an la vakua texomashini. "Granda Deo!" pensis la ministro ed apertis bruske sua okuli; "me ya ne povas vidar ulo!" Ma ton lu ne dicis.

La du tromperi preĝis lu, afable proximeskar e questionis lu, kad la desegnuro e la kolori ne esas bela. Lore li montris vers la texomashini e la povra olda ministro duris vaste apertar l'okuli; ma lu absolute ne povis videskar ulo, pro ke ibe ne esis ulo. "Granda Deo!" lu pensis, "ka me forsan

La nova vesti dil imperiestro, da Hans Christian Andersen.

esas stulta? Ton me nultempe kredis, e ton nulu darfas savar. Kad me ne esus apta por mea ofico? No, ne esas posibla naracar, ke me ne povas vidar la stofa."

"Nu, ka vu ne dicas ulo pri to?" questionis l'una del texanti.

"Ho, ol esas belega, ravisanta!" respondis la olda ministro e spektis tra sua binoklo. "Ica desegnuro ed ica kolori! Yes me dicis al imperiestro, ke ol tre plezas a me."

"Nu, to joyigas ni!" dicis la du texisti, qualifikis la kolori ed explikis la extraordinara desegnuro. La olda ministro bone atencis, por ke lu povis dicar lo sama, kande lu riarivis al imperiestro; e tale lu facis.

Nun la trompisti demandis plu multa pekunio, silko ed oro, quon li dice bezonis por texar. Li metis omno aden sua propra poshi; aden la texomashini venis ne mem un filo; ma li duris, quale til nun, laborar an la nura mashini.

L'imperiestro pos kurta tempo sendis altra honesta politikisto por regardar quale standas l'afero texala, e ka la stofa balde esos pronta; eventis lo sama kam pri l'unesma; lu regardis e regardis, ma pro ke ultre la texomashini nulo esis ibe, lu ne povis videskar ulo.

"Ka to ne esas bela stofa?" questionis la du tromperi e montris ed explikis la belega desegnuro, qua tote ne existis.

"Stulta me ne esas", pensis la viro, "konseque esas mea bona ofico, por qua me ne esas apta. To esas sat komika, ma ton on ne darfas perceptigar da ulu." E do lu laudis la stofa, quan lu ne vidis, ed asertis a li sua joyo pri la bela kolori e la belega desegnuro. "Yes, ol esas tre ravisanta" lu dicis al imperiestro.

Omna homi en la urbo parolis pri la belega stofa.

Nun anke la imperiestro volis ipse vidar ol, dum ke ol ankore esas en la texomashino. Kun tota trupo de kortani, inter li anke la du honesta politikisti, qui antee ja esis ibe, lu iris al du ruzoza tromperi, qui nun txis vervoze, ma sen fibro e sen filo.

"Ka to ne esas belega?" dicis la du olda politikisti, qui ja esabis ibe. "Videz, sinioro! Quala desegnuro! Quala koloni!" E lore li montris vers la texomashino, nam li opinionis, ke l'altri forsan povus vidar la stofa.

"Quon?!" pensis l'imperiestro, "me vidas tote nulo? To ya esas terorigiva! Ka me esas stulta? Ka me ne esas apta esar imperiestro? To esus lo maxim terorigiva, quo povus eventar a me." ... "Ho, ol esas tre bela", lu dicis; "ol meritas mea maxim alta aprobo!" E lu kontente inklinis la kapo e kontemplis la nuna texomashino, nam lu ne volis dicar, ke lu ne vidas ulo.

La nova vesti dil imperiestro, da Hans Christian Andersen.

La tota eskorto, quan lu havis che su, spektis e spektis e ne vidis plu multo kam omna altri ma li dicis same kam la imperiestro:

"Ho, to esas bela!" E li konsilis a lu, unesmafoye metar ica nova belega vesti okazione di la proxima granda procesiono. "Esas belega, miniona, ecelanta!" on audis de boko a boko; on evidente omnalatere kordiale joyis pri to, e la imperiestro donis al tromperi la titulo "imperiestrala kortotexisti".

Dum la tota nokto ante la matino, ye qua devi eventar la procesiono, la tromperi vigilabis ed acendabis dek e sis bujii. On povis vidar, ke li esis extreme okupata por prontigar la nova vesti dil imperiestro. Li agis quale se li deprenis la stofo del texomashino, li tranchis per granda cizi tra la aero, li sutis per aguli sen fili e dicis tandem: "Nun la vesti esas pronta!"

La imperiestro ipsa venis ad ibe kun sua maxim eminenta nobeli, e la du tromperi elevis la una brakio quale se li tenis ulo e dicis: "Videz! Yen la pantalono! Yen la redingoto! Yen la mantelo!" e tale pluse. "Ol esas tam lejera kam araneala telo; on devus pensar, ke on havas nulo an sua korpo; ma precize to esas la beleso di ca vesti!"

"Yes!" dicis omna nobeli, ma li ne povis vidar ulo, nam ibe ne esis ulo.

"Voluntez nun degnar, siniro imperiestro, desmetar vua vesti", dicis tandem la tromperi, "lore ni volas metar a vu la nova hike avan la granda spegulo!"

L'imperiestro desmetis omna sua vesti, e la tromperi simulis metar a lu omna peco dil nova vesti, qui esis pronta e l'imperiestro turnis su avan la granda spegulo.

"Ho quante bele li ornas! Quante belege li fitas!" dicis omni. "Quala desegnuro! Quala kolori! To esas charmanta kostumo!"

"Extere on vartas kun la baldakino, qua devas portesar super vu, siniro, en la procesiono", anuncis la chefa maestro dil ceremonii.

"Videz! Me esas pronta!" dicis la imperiestro. "Kad ol ne fitas bone?" E lore lu itere turnis su vers la spegulo, nam devis semblar, quale se lu vere kontemplis sua ornivo.

La chambelani, qui devis portar la tranajo, sizis vers la sulo, quale se li levus la tranajo; li iris ed agis, quale se li tenis ulo en l'aero; li ne audacis montrar, ke li ne povis vidar ulo.

Tale la imperiestro en la procesiono iris sub la belega baldakino, ed omna homi en la strado e dop la fenestri dicis: "Deo! Quante nekompareble belega esas la nova vesti dil imperiestro! Quala tranajon il havas an la vesto! Quante bone ol fitas!" Nulu volis perceptigar, ke lu ne vidas ulo, nam cakaze

La nova vesti dil imperiestro, da Hans Christian Andersen.
il ne esis apta por sua ofico o lu esis tre stulta. Nultempe antee nova vesti
dil imperiestro trovabis tanta aplaudo.

"Ma il ya metis nulo!" fine dicis mikra infanto.

"Granda Deo, audez la naivo!" dicis la patro. Ed unu susuris al altru,
quon la infanto dicabis.

"Ma il ya metis nulo!" fine vokis la tota popolo. To emocis la
imperiestro, nam semblis a lu, ke li esis justa; ma il pensis:

"Nun me mustas finar la procesiono!" E la chambelani iris ankore plu
severe e portis la tranajo, qua ne existis.